

Климент Охридски

Житие на нашия блажен
отец и учител Методий

Поради дявола по всички пътища изпаднаше в много напасти: по пустините – между разбойници, по морето – между бурни вълни, по реките – между внезапни подводни скали, зада се сбъдне с него апостолското слово: „Беда от разбойници, беда в морето, беда в реките, беда от лъжливи братя, в трудове и скитане, много пъти в бдения, много пъти в глад и жажда“, както и другите скърби, които апостолът споменава.

После, когато напусна всичкия шум и възложи на Бога скръбта си, предварително като постави от своите ученици двама свещеници, големи скорописци, за шест месеца – като почна от месец март, та до двадесет и шестия ден от месец октомври, бърже преведе от гръцки на славянски език всички книги – всички изцяло освен Макавеи.

А след като привърши, отдаде достойна хвала и слава на Бога, който дава такава благодат и съдействие. И със своя клир, като извърши светото тайно възношение (т.е. светата литургия), отслужи помен на свети Димитра.

Само Псалтира и Евангелието с Апостола и с избрани църковни служби по-преди бе превел с Философа. Тогава преведе и Номоканона, сиреч законоправилата, и отческите книги (т.е. Патерика).

Когато маджарският крал дойде в дунавските страни, Методий пожела да го види. Макар че някои говореха и мислеха, че няма да се отърве тъй лесно, Методий отиде при него. И той го прие с радост тъй почестно и славно, както подобава на господар. А след като беседва с него, както прилича на такива двама мъже да се разговарят, и като го прегърна и разцелува, кралят го отпусна с големи дарове, като му каза: „Честити отче, винаги ме споменавай в светите си молитви!“

След като отхвърли така всички обвинения от вси страни и запуши устата на многодумците, Методий завърши живота си и уварди вратата, очаквайки венеца на праведния. И понеже стана любимец на Бога, заде-то така му угаждаше, започна да приближава време да приеме покой за страданията и отплата за многото трудове. Тогава учениците му го запи-таха, казвайки:

– Отче и учителю честити, кого от учениците си мислиш да поставиш за приемник на учението си?

А той им посочи одного от по-известните си ученици, именуван Горазд, казвайки:

– Този е свободен мъж от вашата земя, запознат е добре с латинските книги и е правоверен. Нека бъде с него Божията воля и вашата любов, както и моята!

Дойде Цветница, и се събраха всичките люде, и той отиде в

църквата. И изнеможял, като поръча да благословят по-скоро царя, княза, духовенството и всички люде, той рече: „Чеда, вардете ме до третия ден!“

И тъй стана. Като се разсъмваше на третия ден, прочее, каза: „Господи, предавам си душата в твоите ръце!“.

В ръцете на йереите той почина в шестия ден от месец април, трети индикт, в 6393 г. от сътворението на целия свят (885 г.).

Като го поставиха в ковчег и като му сториха достойна почит, неговите ученици отслужиха на латински, гръцки и славянски църковна служба за погребение и го положиха в съборната църква. И се причисли към своите отци, патриарси, пророци, апостоли, учители и мъченици.

Когато пък се събра безчислено множество народ, съпроводиша го със свещи, плачейки за добрия учител и пастир: мъже и жени, малки и големи, богати и бедни, господари и слуги, вдовици и сираци, чужденци и туземци, недъгави и здрави – всички съпроводиша този, който беше всичко на всичките, за да спаси всичките.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11550>]